

Spolčo: téma Svatodušní svátky

1. Úvodní patnáctiminutovka (přítomní si mohou mezi sebou volně povykládat)
2. Píseň - Hosana č. 125
3. Úvodní společná modlitba
4. Informace animátora jak bude dnešní setkání vypadat. (přivítání..info na jaké téma to je..)
5. Téma (Svatodušní svátky..)

Co to jsou svatodušní svátky, kdy a proč se vlastně slaví?

Když řeknu, že se svatodušní svátky slaví o letnicích, tak to mnohým posluchačům asi moc nepoví. Pokusím se to tedy trochu vysvětlit. Letnice slavíme přesně padesátý den po Velikonocích. Jsou vlastně vyvrcholením, nebo řekněme naplněním Velikonoc. Velikonoce i letnice mají prapůvod v oslavách přírody: Velikonoce byly původně svátky jara, letnice oslavou začátku sklizně. Pro Židy i pro křesťany však oba tyto svátky znamenají mnohem víc, protože mají spojitost s událostmi z dějin spásy. Židé si každoročně o Velikonocích připomínají historickou událost zázračného vyvedení Bohem vyvoleného národa z egyptského otroctví. O letnicích si připomínají další důležitou událost - darování Desatera Mojžíšovi na hoře Sinaj. Pro křesťany jsou Velikonoce svátkem vzkříšení, zmrtvýchvstání Pána Ježíše, a letnice jsou svátkem seslání Ducha svatého, svátkem skutečné plnosti života. Jde tu tedy o nesmírně velké věci s obrovským dopadem na život každého člověka, i když si toho třeba někdo není, nebo zatím ještě není vědom.

Proč vlastně k tomu seslání Ducha svatého před téměř dvěma tisíci lety o letnicích došlo?

Kdo zná aspoň trochu Nový zákon anebo viděl film Umučení Krista, tak si musel všimnout, že apoštolové byli před sesláním Ducha svatého docela obyčejní strašpytlové a zbabělci. Stačilo na ně dupnout, a jeden po druhém selhávali. Jak známo, než zakokrhal kohout, Petr Ježíše třikrát zapřel. Jidáš ho za mizerných třicet stříbrných prachspřstě zradil a ostatní (s výjimkou Jana) se vypařili, jakmile začalo jít do tuhého. Tohle všechno Ježíš jako Bůh samozřejmě věděl předem. Věděl, že bez pomoci shůry se neobejdou ani apoštolové, ani my. Proto slíbil, že jim i nám po svém nanebevstoupení pošle svého Ducha, který nám připomene všechno, co učil a bezpečně nás provede všemi úskalími našich životů. Co slíbil, to splnil, právě o těch letnicích. A ze zbabělých apoštolů se rázem stali neuvěřitelně stateční chlapi, odhodlaní za Ježíše a jeho věc položit i život. A skutečně - s výjimkou Jana, všichni později mučednickou smrtí zemřeli. Ale jak říkám, Ježíš neslíbil Ducha svatého jenom apoštolům, slíbil ho i nám.

Duch svatý co, kdo vůbec?

Duch svatý není neurčitá duchovní energie, projev božské moci, ale Boží osoba. Spolu s Otcem a Synem patří Duch svatý do společenství tří božských osob - Nejsvětější Trojice - trojjediného Boha. Když sv. Augustin vysvětluje vztahy mezi osobami v této Trojici, říká o Duchu svatém: „Duch svatý je láska mezi Otcem a Synem“. Duch svatý je zároveň darem, poutem lásky i Láskou - Osobou. Je tím, kdo sjednocuje a vytváří společenství.

1. Dary:

Bůh je láska“ (1 Jan 4,8.16) a láska je první dar, jsou v ní totiž zahrnuty všechny ostatní. Tato „Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,5). (moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží)

2. Charismata:

Charismata, ať mimořádná, nebo prostá a skromná, jsou milosti Ducha svatého, které přímo nebo nepřímo slouží užítku církve a jsou zaměřeny k jejímu budování, aby prospívaly lidem a potřebám světa.

Charismata má s vděčností přijímat nejen ten, kdo je dostává, nýbrž všichni členové církve. Charismata jsou totiž úchvatným bohatstvím milosti pro apoštolskou pohotovost a pro svatost celého Kristova Těla, pokud se ovšem jedná o dary, které opravdu pocházejí od Ducha svatého a jsou uplatňovány tak, že se plně shodují s ryzi podněty téhož Ducha, totiž s láskou, která je pravým měřítkem charismat.

A právě v tomto smyslu je vždy nutné charismata rozlišovat. Žádné charisma nezprošťuje povinnosti mít v ústě pastýře církve a podřizovat se jim; pastýřům církve „zvláště přísluší nezhášet oheň Ducha, ale všechno zkoumat a držet se toho, co je dobré,“ aby všechna charismata ve své rozmanitosti a vzájemném doplňování spolupracovala ke „společnému prospěchu“ (1 Kor 12,7).

3. Ovoce:

A díky této síle Ducha mohou Boží děti přinášet plody. Ten, který nás našťípil na pravý vinný kmen, dá, že budeme přinášet „ovoce

Ducha, [jímž] je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, добрta, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (Gal 5,22-23). „Duch je naším životem“ (Gal 5,25): čím více se zřekneme sami sebe, tím více také jednáme podle Ducha. „Společenství s ním nás zduchovňuje, obdarovává, navrácí do ráje, přivádí do království nebeského k synovskému přijetí, dává nám odvahu nazývat Boha Otcem a podílet se na milosti Kristově, nazývat se dětmi světla a mít účast na věčné slávě.“

6.Diskuse (prodiskutování ve skupinkách!..možnost otázek..)

8.Hra <http://www.hranostaj.cz/hra904> ,<http://www.hranostaj.cz/hra1319>

9.Vyhodnocení – zpětná vazba

10.Informace co bude na příštím setkání

11.Píseň, společná modlitba na závěr (píseň nám pane dal jsi slovo své...<http://www.youtube.com/watch?v=2rFBmrBfAGA>.:D ..modlitba.jak mě napadne...:D,,a čus...:D

texty čerpány z www.vira.cz a katechismus katolické církve